

KRONIEK.

BOEKBESPREKING.

Dr. J. W. MULLER, De Moedertaal en het Gymnasium (Leidsche Bijdragen voor Opvoedkunde en Zielkunde, onder redactie van R. Casimir en A. J. de Sopper, No. 1), Groningen, J. B. Wolters' U. M. 1929.

Een „boekbespreking” kan men het hier volgende eigenlijk niet noemen. Prof. Muller's opstel is voorloopig slechts in den vorm van tijdschrift-artikel verschenen. Maar ik zou er gaarne, op deze openbare wijze, het mijne toe willen doen, dat men de hooge belangrijkheid gaat inzien zoowel van dit artikel zelf als (en vooral!) van de materie waarover het handelt. Zoodat, in de eerste plaats, de schrijver zelf besluite, zijn opstel ook als afzonderlijke brochure uit te geven en ter aankondiging te zenden aan de geheele pers.

Prof Muller's artikel n.l. behelst een, m.i. ten zeerste gerechtvaardigde, klacht over de achterstelling van het Nederlandsch als eindexamenvak op onze gymnasia. Schreef vroeger de wet voor, dat bij de eindexamens Nederlandsch en geschiedenis tot een groep werden samengevat (een monsterverbond noemt Prof. Muller deze coalitie), tegenwoordig is men verplicht de moedertaal als vierde in de groep der „moderne talen” te behandelen „Vergeleken bij de vroegere regeling veeleer een achterdan een vooruitgang,” constateert Muller. „Immers werd vroeger het Nederlandsch overstemd door de twee cijfers voor Geschiedenis, thans is, naast de drie vreemde moderne talen, de beteekenis, het betrekkelijk gewicht van het vak, in cijfers uitgedrukt, nog gedaald! En in het „slotkoor” wordt de stem der moedertaal nauwelijks meer gehoord; zij is slechts één der vier gelijkwaardige factoren van één der vijf eindcijfers. Wanneer een candidaat slechts in één der drie moderne talen boven de middelmaat is, kan hij gerust zijn moedertaal verwaarloozen: het resultaat, het eindcijfer (waarop het ten slotte aankomt) is dan toch nog voldoende....”

„Symbool der geweldige, overdreven waarde en beteekenis,” zoo gaat de schrijver, iets verderop, door — „ten onzent aan de kennis der (drie) „moderne talen”, maar tevens der geringe beteekenis en waarde, aan die der moedertaal gehecht (waarover straks nader), der niet zoozeer inter- als wel a-nationale gezindheid ten onzent. Waar ter wereld zou het elders mogelijk zijn, dat de moedertaal volkomen gelijkgesteld wordt met elk der drie vreemde moderne talen en dus bij een examen als dit, dat toegang verleent tot de universiteit, door deze drie tezamen geheel overstemd kan worden; dat een aanstaand student op zijn examen, zonder vrees voor de gevolgen, in opstel en vertalingen blijk kan geven